

National University of Ireland, Maynooth

Syksy 2018

Päätös vaihtoon lähtemisestä ja vaihtokohteen valinta

Päätin jo opintojeni alussa, että haluaisin lähteä opiskelijavaihtoon sen tarjoamien erilaisten mahdollisuuksien vuoksi, kuten tutustua uuteen kulttuuriin, tavata uusia ihmisiä ja käydä erilaisia kursseja kuin mitä kotiyliopistossa oli tarjolla. Onnistuin suorittamaan kaikki tutkintoni pakolliset kurssit kahden vuoden sisällä, joten kolmas opiskeluvuosi jäi vapaasti valittaville opinnoille ja siten valikoitui opiskelijavaihtoni ajankohdaksi.

Vaihto-opiskeluun perehtymisen aloitin jotakuinkin toisen vuoden tammikuussa, sillä varsinainen haku oli helmikuussa. Luin läpi Into:n tarjoamat vaihto-ohjeet ja kävin läpi erilaisia vaihtokohteita. Jonkin verran konsultoin vaihtokoordinaattoria, jolta sain hyviä ja täsmällisiä vastauksia liittyen erilaisiin yksityiskohtiin.

Päädyn valitsemaan Irlannin ja Maynoothin yliopiston vaihtokohteeseni muutamasta keskeisestä syystä. Useimmissa kohdeyliopistoissa kandidaatintason opetus on järjestetty paikallisella kielellä, ja oma kielellinen osaamiseni oli rajallinen. Suomen lisäksi Englanti oli ainut osaamani vieras kieli, jonka tasoa pidin riittävänä opiskeluun. Halusin myös pysyä Euroopan rajojen sisällä, sillä useimmat Euroopan ulkopuoliset kohteet olisivat vaatineet huomattavasti enemmän paperityötä ja viisumin hankkimisen. Lopullinen syy Maynoothin yliopiston valintaan muiden Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan vaihtokohteiden sijaan oli se, että Maynoothin yliopiston opintotarjonta ei ollut rajoitettu sen mukaan mitä opiskeli kotiyliopistossa pääaineena. Näin minulla oli siis mahdollisuus kokeilla opiskella jotakin muutakin kuin insinöörialan opintoja. En myöskään ollut koskaan aiemmin ollut Irlannissa, mikä itsessään oli yhtä hyvä syy kuin mikä tahansa muu käydä vilkaisemassa millaisesta maasta on kyse.

Hakuprosessi

Vaihtohakuprosessi oli kaksi osainen. Ensimmäiseksi oli Aalto-yliopiston oma haku, jossa Aalto valitsee jokaisen vaihtokohteen kandidaatit. Toiseksi vaihtoon valitut tekevät hakemuksen itse vaihtoyliopistoon. Hakuprosessin ensimmäinen osa oli melko suoraviivainen, sillä siihen löytyi selkeät ohjeet Intosta. Päädyn hakemaan vain Maynoothin yliopistoon, vaikka

mahdollista on hakea maksimissaan kolmeen eri vaihtoyliopistoon. Vaihtohakua varten minun tuli tehdä suunnitelma vaihdon aikana suoritettavista kursseista, tilata opintorekisteriote Oodista ja täyttää sähköinen hakemus. Lisäksi joihinkin kohteisiin tarvitsee kielitodistuksen. Tosin Maynoothin yliopistoon ei tarvinnut kielitodistusta. Maynoothin yliopiston vaihto-opiskelijoille tarjotut kurssit ja niiden tiedot löytyivät hyvin näppärästi näille kursseille tehdyltä omalta verkkosivultaan. Maynoothin yliopistossa vaihto-opiskelijan oli mahdollista opiskella täysin vapaasti minkä tahansa laitoksen tarjoamia kursseja. Opintosuunnitelman kurssit tulee hyväksyttävä oman korkeakoulun opintokoordinaattorilla, joten joitakin rajoitteita saattaa esiintyä oman korkeakoulun puolesta. Tein jonkin verran muutoksia alkuperäiseen suunnitelmaan kurssien aikataulujen ja päällekkäisyyksien vuoksi. Alkuperäistä opintosuunnitelmaa voi siis muuttaa, mutta muutoksista tulee olla yhteydessä oman korkeakoulun vaihtokoordinaattoriin. Itse päädyin suorittamaan 25 opintopistettä psykologian opintoja, joista tein itselleni sivuaineen.

Hakuprosessin toista osaa varten kohdeyliopisto otti minuun sähköpostitse yhteyttä. Kohdeyliopiston sähköpostista löytyi ohjeet sähköistä hakemusta varten. Hakemukseen tuli täyttää perustiedot, kuten nimi, osoite, sähköposti ja kotiyliopisto. Virallinen hyväksymiskirje kohdeyliopistosta saapui kesän alussa. Tämä kirje sisälsi tietoa käytännön asioista, kuten asumisesta ja matkavakuutuksesta sekä opintojen alusta, kokeista, kursseista ja orientaatioviikosta. Vaihtojaksoa varten tuli hankkia matkavakuutus, josta tuli toimittaa kopio vastaanottavaan yliopistoon. Myös euroopalainen sairaanhoitokortti on hyvä hankkia tässä vaiheessa, jos sellaista ei jo omista.

Saapuminen

Maynoothin yliopiston syyslukukausi alkoi huomattavasti myöhempään kuin Aallon lukukausi. Orientaatioviikko ajoittui syyskuun loppupuolelle. Lukukausi tosin jatkui tammikuuhun asti, jolloin syyslukukauden kokeet järjestettiin. Orientaatioviikolla oli vastaanottoseremonia ja käytännönasioihin liittyviä luentoja sekä erilaisia tapahtumia, joissa oli mahdollista tutustua muihin vaihto-opiskelijoihin. Itse saavuin kahta päivää ennen orientaatioviikkoa Irlantiin, ja ehdin jo ensimmäistä orientaatiopäivää edeltävänä iltana tutustumaan muutama muuhunkin vaihto-opiskelijaan sopimalla tapaamisen vaihto-opiskelijoiden WhatsApp-ryhmässä.

Opinnot

Syyskuun alussa, ennen vaihto-opiskelun alkua, tuli kurssivalinnat tehdä Maynoothin verkkosivuilla. Tässä vaiheessa oli mahdollista muuttaa alkuperäisen opintosuunnitelman kurssivalintoja, kunhan vain muisti

hyväksyttää muutokset oman korkeakoulun vaihtokoordinaattorilla. Tämä valinta ei kuitenkaan ollut vielä lopullinen, vaan varsinainen ja virallinen kurssi-ilmoittautuminen tapahtui kampuksella vaihto-opiskelun toisella opiskeluviikolla. Ensimmäisen opiskeluviikon aikana oli siis mahdollista käydä eri kurssien luennoilla ja päättää, mitkä kurssit haluaa lopulta ottaa. Itse tein jonkin verran muutoksia kursseihini ja olinkin useamman keran yhteydessä vaihtokoordinaattoriin varmistaakseni, että kurssini olivat hyväksyttäviä.

Koska oma vaihtojaksoni kesti vain yhden lukukauden, minun ei tarvinnut tehdä yhdellekään kurssilleni tenttiä, sillä Maynoothin yliopiston virallinen tenttiviikko on tammikuussa ja vaihtojaksoni päättyi joulukuussa. Sen sijaan kirjoitin jokaiselle kurssille korvaavia esseitä, mikä osoittautui huomattavasti työläämmäksi kuin olin odottanut ja esseidenkirjoitus urakan runtelemana ajoittain unelmoin mahdollisuudesta tenttiä kurssini. Se, miten yhden lukukauden vaihto-opiskelijat korvasivat tammikuun välistä jäävän tentin, oli ymmärtääkseni kurssikohtaista ja essee oli ainakin psykologian osastolla vallitseva käytäntö.

Opetus tapahtui englanniksi. Yleensä ottaen luennoitsijat olivat selkeitä, kiinnostavia ja helposti lähestyttäviä. Oma luentoläsnäoloaktiivisuuteni tosin oli vaihtelevaa majoituksen ja yliopiston välisen etäisyyden vuoksi. Päivittäisessä opiskelussa käytettiin moodle-järjestelmää, mikä vastasi pitkälti Aallon mycoursesia eli se sisälsi kurssin vastuopettajan lisäämät luentokalvot ja mahdolliset verkkotehtävät. Esseetehtäviä tosin ei ollut mahdollista palauttaa sähköisesti, vaan ne tuli toimittaa paperisessa muodossa oman laitoksen palautuslaatikkoon.

Asuminen

Lukiessani muita vaihtoraportteja sain kuvan asunnonhankkimisesta hyvin hankalana ja olin jo varautunut siihen, kun se alkoi olemaan omalta osaltani ajankohtaista hyväksymiskirjeen saapuessa. Maynoothin yliopiston kampukselta löytyy rajallinen määrä opiskelija-asuntoja, joihin hakemisen ohjeet saapuivat sähköpostitse. Nämä asunnot jaettiin first come first served -periaatteella eli nopeimmat klikkaajat onnistuvat saamaan asunnon. Oma F5-sormeni oli valitettavan hidas ja jäin ilman kampusasuntoa. Oli siis etsittävä asuntoa muita väyliä pitkin. Tätä varten Maynoothin yliopistolla on omat asunnonvälityssivustonsa. Tämän sivuston tarjonta oli kuitenkin melko vähäinen ja suosi pääasiassa koko lukuvuoden opiskelemaan tulevia. Joka tapauksessa päädyin lähettämään sähköpostia jokaiseen ilmoitukseen. Sain vain muutamalta vuokranantajalta vastuksen ja tällöinkin vastaus oli että asunto oli jo ehtinyt mennä. Lopulta kuitenkin onnistuin löytämään asunnon homestay-verkkosivun kautta.

Irlannissa asuminen osoittautui hyvin kalliiksi suhteessa AYY:n halpoi-

hin opiskelija-asuntoihin. Päädyin vuokraamaan huonetta paikalliselta perheeltä 600e kuukausihintaan Maynoothin läheltä, Lucanin kylästä. Vaihdoissa tapaamat ystäväni maksoivat saman verran vuokraa huoneistaan, ja 550-600e kuukaudessa vaikutti olevan keskivertohinta yhden huoneen vuokrasta Maynoothissa ja sen lähialueilla. Lucan on kylä Maynoothin ja Dublinin välissä, ja sieltä kesti noin 30 minuuttia kulkea bussilla yliopistolle tai Dubliniin. Asunnon sijainnissa huonoa oli pitkä matka yliopistolle, mutta hyvää lyhyt matka Dubliniin, missä tulikin vierailtua lähes joka viikko. Asunnon sijainnin vuoksi myös useat Maynoothissa järjestetyt bileet loppuivat omalta kohdaltani viimeisen bussin lähtöön, mikä oli yhdentoista aikaan. En tosin ollut ainoa, joka joutui bussiaikataulujen armoille juhlimiseni kanssa, vaan Lucanin alueella asui useita muitakin vaihto-opiskelijoista, joista vaihtojakson myötä osasta tuli hyvin läheisiä ystäviäni. Näiden muiden lucanilaisten kanssa tulikin järjestettyä useita matkoja niin Dublinin baareihin kuin myös muihin Irlannin kaupunkeihin.

Arki

Yliopisto-opiskelun arki ei mitenkään erityisesti eronnut suomalaisesta vastaavasta. Irlantilaiseen kulttuuriin ja mentaliteettiin pääsi melko helposti sisälle eikä sen suurempaa kulttuurishokkia tullut koettua. Ihmiset olivat yleensä ottaen ystävällisiä ja puheliaita. Suurin osa omasta vapaaajasta tosin kului muiden vaihto-opiskelijoiden seurassa. Yliopistolta löytyi opiskelijoille ilmainen kuntosali, joka tosin oli kooltaan pieni ja tarjonnaltaan melko askeettinen mutta ilmaisuutensa vuoksi melko käypä. Ensimmäisillä viikoilla oli mahdollista vuokrata oma kaappinsa kampukselta 20e lukuvuosi hintaan, mikä juurikin kuntosalilla käynnin puolesta osoittautui hyvin hyödylliseksi sekä silloin kun päivän päätteeksi päätti lähteä viihteelle yliopilaskunnan baariin eikä halunnut raahata läppäriä ja reppua matkassaan.

Klisee Irlannin sään sateisuudesta ja tuulisuudesta pitää melko hyvin paikkaansa. Sade on pääasiassa tihkumaista ja tuulisuus tekee sateenvarjosta turhakkeen. Lämpötila on Suomea lämpimämpi.

Maynooth sijaitsee noin 30 kilometrin päässä Dublinista. Olemukseltaan Maynooth on pikkukylä, josta löytyy useita pubeja, kahviloita ja ruokapaikkoja. Yliopistolla on kaksi kampusta: moderni pohjoiskampus ja goottilaistyylinen eteläkampus, joka Aallon monotoniseen punatiilisyyteen tottuneena oli hyvin surrealistia katseltavaa. Omat luentoni tosin sijoittuivat pohjoiskampukselle.

Suomen kaltaisia opiskelijaravintolaita ei juuri ole. Yliopistolta löytyy Phoenix-ravintola, joka on lähimpänä Suomen opiskelijaravintoloita, mutta on hinnaltaan kalliimpi (5-6e) ja ruoan laatu oli hyvinkin vaihteleva. Lisäksi yliopistolla oli Subway, josta sai minkä tahansa vaihtoehdon 6e hintaan. Kaupoissa ruoka oli Suomea halvempaa. Halvimpia olivat Lidl, Aldi ja

Tesco, ja näissä itse pääasiassa vierailen. Ulkona syöminen ja juominen oli hinnaltaan melko samaa tasoa kuin Suomessa.

Koska asuin kampuksen ulkopuolella, bussilla liikkuminen tuli tutuksi. Matkaamiseen kului enemmän rahaa kuin mitä Espoossa ja Helsingissä opiskelijana matkustellessa. Bussilla matkatessa voi maksaa joko käteisellä tai käyttäen paikallista matkakorttia eli leap cardia, jolla matkaaminen on halvempaa. Opiskelijoille on omat leap cardinsa, jotka olivat halvempia. Leap cardissa oli kattosumma, joka oli päivää kohden 5e ja viikkoa kohden 20e, eli mikäli kulki aktiivisesti tuli matkakortin hinnaksi 80e kuukautta kohden. Bussiliikenne lakkasi arkena yhdentoista aikaan, mutta viikonloppuna kulki tavallista kalliimpia yöbusseja aamuneljään asti.

Opiskelijaelämä

Erilaisia tapahtumia löytyi lähes joka viikolle. Erasmus-opiskelijoiden järjestö IESN järjesti erilaisia tapahtumia, kuten matkoja Irlannin eri kaupunkeihin. Oli myös paljon erilaisia järjestöjä ja kerhoja, joihin pystyi lukukauden alussa liittymään 2e hintaan. Itse päädyin kokeilemaan muun muassa jousiammuntaa, judoa ja nyrkkeilyä. Kampuksella oli myös oppilaskunnan ylläpitämä baari, jossa oli lähes joka päivä livemusiikkia tai jokin muu tapahtuma. Oppilaskunnan baarissa tuli usean päivän päätteeksi istuttua ja tavattua kavereita ja tutustuttua uusiin ihmisiin.

